

VETLLA DE LA MARE DE DÉU DE MONTSERRAT
HOMILIA DE MONS. JOAN-ENRIC VIVES, ARQUEBISBE D'URGELL
26 D'ABRIL DE 2019

Estimats Srs Bisbes de St. Feliu, de Girona, de Perpinyà, i Auxiliars de Barcelona. Estimat P. Abat i comunitat de monjos, preveres i diaques. M. Hb. Sr. President de la Generalitat i Il·lm. Sr. Alcalde de Monistrol i Autoritats. Escolans, amics musics i Cors Absis i Àuria, M. Abadessa i monges de St. Benet, pelegrins i amics, germanes i germans en el Senyor.

1.- Avui és Pasqua! Crist ha ressuscitat! Som dins la seva Octava i celebrem amb molta alegria a la Casa de la nostra Mare i Patrona, la joia de la Resurrecció del Senyor, que és també la font de l'alegria que Maria ens comunica.

Que ressonin amb força les paraules recents de Papa Francesc als joves i a tots en la seva exhortació postsinodal "*Christus Vivit*":

"Crist viu, esperança nostra, i Ell és la més bella joventut d'aquest món... Ell viu i et vol viu! Ell està en tu, Ell està amb tu i mai no se'n va. Per més que te n'allunyis, allà hi ha el Ressuscitat, cridant-te i esperant-te per tornar a començar. Quan et sentis envellit per la tristesa, les rancúnies, les pors, els dubtes o els fracassos, Ell hi serà per retornar-te la força i l'esperança." (n. 1-2)

Avui és Pasqua i el món s'omple d'esperança!

La llum de Crist ho envaeix tot, ho omple i transforma tot. La tenebra, el pecat i la mort han estat vençuts. Ha triomfat l'amor sacrificat, que tot ho transforma.

Per més que ens matin els terroristes com aquest bàrbar atemptat d'Estat Islàmic contra cristians a Sri Lanka, o que a cultura actual es vagi tornant insidiosa amb els creients o impermeable a la fe, el Crist obre tots els murs.

Per l'amor crucificat del Senyor, tot el món ha renascut, amb una vida i una pau noves. La misericòrdia del Senyor és més forta que el pecat i que la mort, i tot ho guareix i ho salva. Crist ja ho ha pagat tot per a tots!

Estimar és imitar-lo i donar la vida pels germans. Demanem-li avui, amb fe, que Ell obri els nostres cors a l'amor compromès i servicial, semblant al seu, que posa els pobres en el centre de tot.

2.- Celebrem la Vetlla de Santa Maria, la Vetlla de la nostra Mare, la Mare de Déu de Montserrat, Patrona principal de Catalunya i de totes les Diòcesis catalanes. És bo que li donem a la Verge Maria el lloc central que ocupa sempre en la celebració de la Pasqua de Resurrecció.

Ella es mantingué ferma al peu de la Creu de Jesús, l'acompanyava adolorida, silenciosa i envoltada de soledat però plena de fe i d'esperança; font de llum i de vida; perquè va creure i va estimar de forma única.

Hem escoltat a l'Evangeli d'aquesta Vetlla com Ella va rebre dels llavis del mateix Jesús el gran do de ser Mare del deixeble que Jesús estimava, i alhora Mare de l'Església i Mare de tota la humanitat: "*Aquí tens el teu fill*".

I nosaltres venim a aquesta nit santa i tan joiosa, per rebre-la i acollir-la a casa nostra, i tenir-la ben en el nostre cor. Estimem la nostra Mare celestial, la venerem i l'omplim de reconeixença agraïda.

Gràcies Verge Maria per ser la nostra Mare amorosa: *“Aquí tens la teva Mare!”* ens va dir Jesús a tots. La Pasqua va portar l'esclat de joia dels deixebles i el seu enviament per a la missió, i Maria els acompanyà, els reuní per pregar amb ells i esperà, amb ells, el do de l'Esperit Sant a la Pentecosta, que corroborava la seva missió apostòlica.

Maria continua acompanyant i ajudant el poble cristià en totes les seves necessitats i en aquesta Pasqua ens demana que no siguem sords a la crida del seu Fill, el Ressuscitat, que venç la por. Si Ell ens crida, confiem en Ell. I Ell sempre dóna el coratge i les forces per dur-ho a terme.

Com Maria li va dir que sí a Déu, i va acceptar la seva vocació maternal, podem entendre que dir-li sí al Senyor és animar-se a abraçar la vida com ve, amb tota la seva fragilitat i petitesa, diu el Papa Francesc. . Joves i grand, la crida del Senyor, no és una intromissió de Déu en la nostra llibertat; no és un pes que se'ns carrega a sobre; és la iniciativa amorosa amb què Déu ve al nostreencontre i ens convida a entrar en un gran projecte, del qual vol que participem, mostrant-nos a l'horitzó un mar més ampli i una pesca sobreabundant. A la Jornada Mundial de la Joventut a Panamà, el passat gener, el Sant Pare deia als joves: Déu té un somni amb cada un de nosaltres, amb els seus fills, amb els qui l'estimen i el segueixen”. Dir "sí" al somni de Déu és seguir-lo i implica oferir-li tota la vida, i oferir-la del tot, per sempre. Diguem-li amb St. Ignasi que a Montserrat vetllà la seva entrega a Déu: *“Preneu Senyor i rebeu tota la meva llibertat... tot el que sóc i posseeixo; tot és vostre!”*.

Dir "sí" al somni de Déu és acceptar amb alegria i llibertat la possibilitat que Déu se serveixi de nosaltres per a alguna obra bona, per edificar l'Església i construir el seu Regne. Els camins són oberts... I els qui ja som més grans plantegem-nos-ho, ajudem els infants, adolescents i joves a pensar-hi seriosament. Podem contribuir, amb Déu, a portar la seva salvació al nostre món. Haurem d'estar disposats a assumir riscos per amor. Aquesta és la vocació i aquesta és la resposta de la persona a Déu: dir "sí" al seu somni, al seu projecte d'amor per a nosaltres i per al món. Una vocació que concretem en el sacerdocí, en diferents formes de vida consagrada –monjos, religiosos, instituts seculars, verges consagrades, noves formes de vida consagrada i vida contemplativa- i en el lliurament missioner. I tots en el Poble de Déu estem cridats a ser deixebles missioners del Crist Ressuscitat.

Per això hem de demanar a l'Esperit Sant la seva assistència perquè molts escoltin la crida, no tinguin tanta por i converteixin la seva fe en servei. Que cerquin la ruta, i es posin en camí.

I demanem també a la Verge Maria, Mare nostra, que ens ajudi a trobar en el camí les persones adequades, disposades a orientar i acompanyar la nostra resposta, i que somiïn també amb nosaltres.

3.- Portem-li a la nostra Mare i Patrona, que des de Montserrat vetlla pel poble de Catalunya, tots els anhels i les necessitats del nostre país, perquè en les eleccions de diumenge a les Corts de l'Estat surtin elegits aquells que millor i més encertadament treballin per la pau i la reconciliació, pel respecte de la nació catalana i de la nostra llengua i cultura, pel diàleg entre tots els pobles que formem l'Estat, cridats a estimar-nos i a col·laborar solidàriament. Que treballin per una solució al problema català (com l'anomenava el bisbe Ramon Masnou) que superi la dialèctica

dels vencedors i els vençuts en el conflicte actual que ha originat sofriments per totes bandes, presons i llunyania de la pàtria. Com diu el Papa Francesc que s'atreveixin a dissenyar "una cultura que privilegiï el diàleg com a forma d'encontre, la recerca de consensos i acords, però sense separar-la de la preocupació per una societat justa, amb memòria i sense exclusions" (*Ev. Gaudium* 239). D'aquí que també els demanem que actuïn amb responsabilitat en la línia d'aconseguir una economia social que posi interès preferent pels qui menys recursos tenen, i es preocupin de la família, del suport i respecte a la vida, de les esperances del present i del futur per als joves i els aturats, amb treball decent, dels emigrants, i dels més vulnerables, així com la defensa del medi ambient. La Mare de Déu de Montserrat ens hi ajudarà, com sempre ha fet al llarg de la nostra història mil·lenària!

4.- Que commovedor haver cantat en aquesta Vetlla els cants dels pelegrins dels segles passats, amb les músiques i danses del *Llibre Vermell* (segle XIV): "*Inperayritz de la ciutat joyosa*", "*Mariam Matrem*", "*Stella splendens*", "*Estrella que, com un raig de sol resplendiu a la muntanya, de miracles serrada, escolteu el poble!*" Cants que ens omplen el cor de joia i de pau.

Però és que el *Llibre vermell*, no és un llibre enquadernat amb tapes vermelles. Això és el que diu l'arxiver del Monestir... No. El *Llibre vermell* és més. És el testimoni de la fe d'un poble que segles i segles ha pujat en pelegrinatge a Montserrat, com nosaltres ho hem fet avui. Un poble "*que estima i avança donant-se les mans*" (Joan Maragall), i ho ha pogut fer gràcies als monjos i als escolans. Ells custodien la nostra Mare.

Com estimem Montserrat i la comunitat tan referent dels monjos benedictins que tenen cura de la Mare de Déu que és Mare de tots. Com ens corprenen sempre els Escolans amb les seves polifonies i la seva promptitud a l'oració, i sempre ben arrengrats... Avui els qui pugem a Montserrat i els qui s'uneixen per la ràdio a aquesta Vetlla, també venim a dir al Pare Abat Josep Maria, als monjos ancians i joves, als escolans i a tots els que formen "el nostre Montserrat", que els sentim nostres i que cap defallença ni pecat no ens farà perdre la nostra estimació per Montserrat i el nostre agraïment a la seva mantinguda pregària i acollida. Gràcies P. Abat i gràcies a tots, per la vostra fidelitat a l'Església i a Catalunya de tants segles. Crec poder interpretar el sentiment dels bisbes i del país si us dic que el poble català i l'Església que fa camí a Catalunya mai no us n'estaran prou agraïts.

Continueu essent lloc privilegiat d'acolliment, de pregària i de misericòrdia. Us necessitem per venir a rebre gràcia, pau, fortalesa i consell en les proves. A Catalunya necessitem Montserrat perquè ens sigui lloc de refugi i oasi enmig dels tràfecs de la vida, i moltes persones s'hi puguin atansar per viure la seva fe i la seva devoció, però també per poder trobar consell, perdó, misericòrdia i bellesa inspirada en la fe. Que Maria us faci una font d'aigua viva on tots ens hi puguem acostar per trobar consell espiritual, conhort i força enmig de les contrarietats i les tempestes de la vida.

Oferim-li al Senyor aquesta nit la nostra vida! A tots una santa festa de la Mare de Déu de Montserrat!